

Z Piekarskich Wież

KWARTALNIK PARAFIALNO - SANKTUARYJNY

NUMER 3 (289) - 12 WRZESIEŃ 2021 ROK XXVI

Z życia parafii i Sanktuarium

1. Od września zmianie ulega porządek mszy niedzielnych:

7.00, 9.00, 10.30, 12.00, 14.00, 16.00, 18.30

Msza na Kalwarii o godz. 13.00 odprawiana będzie od maja do października

2. Stały konfesjonał (ks. Szymon Melerowicz)

wtorek - sobota 10.30-12.30 oraz 16.00-18.00

okazja do spowiedzi także przed każdą mszą świętą

3. Nowe godziny pracy kancelarii parafialnej:

Poniedziałek, wtorek, czwartek, piątek: 8.30-10.00 oraz 15.00-17.00,

Środa: 15.00-17.00,

sobota: 8.30-10.00

4. **Centrum pielgrzymkowe** (tel. 32 767 99 81, kom. 500 278 677)

czynne: codziennie 8.30-16.00,

wtorek 8.30-17.00

5. **Kawiarenka „Pod Aniołem”** zaprasza na kawę, ciasto oraz obiady, a także organizuje imprezy okolicznościowe (stypy, komunie, urodziny itp.), tel. 500 278 797

6. **Wpisy do ZŁOTEJ KSIĘGI**, która jest formą modlitwy wieczystej poprzez msze świętą sprawowaną w **każdą sobotę o godz. 6.30** za żywych i zmarłych w niej zapisanych, można zamawiać w centrum pielgrzymkowym oraz w kancelarii.

7. **Msza zbiorowa za zmarłych** odprawiana będzie w każdy poniedziałek o godz. 18.00. Poprzedzi ją różaniec za zmarłych. Intencje można zamawiać w kancelarii parafialnej.

8. **Rezerwacje mszy na rok 2022** będą przyjmowane: od 4.10. - msze jubileuszowe i dziękczynne, od 11.10. - pozostałe intencje.

9. **Nowenna do MB Piekarskiej** w każdy wtorek o godz. 17.00 zakończona jest mszą świętą o godz. 18.00. Mszę transmituje Radio eM (107.6 FM). Prośby i podziękowania do MB Piekarskiej można składać do skarboxy w bazylice, w zakrystii, w kancelarii oraz w centrum pielgrzymkowym.

10. **Nowy porządek wieczorów fatimskich (maj-październik):** **godz. 19.00** - różaniec w kościele kalwaryjskim, a po nim procesja z figurą, ze świecami i orkiestrą do bazyliki na mszę świętą sprawowaną w intencji o pokój na świecie i nawrócenie grzeszników.

11. **Msza szkolna** w każdy piątek o godz. 16.30, niedzielna Msza dla dzieci - godz. 12.00

Nie będzie osobnej mszy młodzieżowej o godz. 19.00 (młodzież przychodzi w I piątek na mszę o godz. 18.00).

Redakcja kwartalnika „Z Piekarskich Wież”: ks. Wojciech Dytko, Mateusz Mezglewski, Patryk Michalik, Krystyna Wrodarczyk.

Zdjęcia: Magdalena Lubecka, Damian Harazim, archiwum parafialne.

Adres: Parafia Imienia NMP i Św. Bartłomieja Ap., Piekary Śląskie, 41-940, ul. Ks. Ficka 7; tel.: 32 287 22 70;

E-mail: piekary.bazylika@katowicka.pl, www.bazylikapiekary.pl,

Nr konta: PKO O/Piekary Śląskie 05 1020 2368 0000 2502 0022 3131 (cele kultu religijnego)

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty i edycji nadesłanych materiałów.

12. **Spotkania ministrantów:** sobota - godz. 9.00 (salki),
Spotkania dzieci Maryi: sobota - godz. 10.00 (salki),
Oaza młodzieżowa: piątek - po mszy wieczornej
13. W centrum pielgrzymkowym można nabyć:
RÓŻAŃCE PIEKARSKIE z wizerunkiem MB Piekarskiej oraz Bazyliki,
KALENDARZE SANKTUARYJNE na rok 2022
MEDALE JUBILEUSZOWE upamiętniające 125 rocznicę
Konsekracji Kalwarii.

14. Zachęcamy do skorzystania z możliwości zwiedzenia Kalwarii (a w przyszłości także innych obiektów w naszym sanktuarium) w formie przejażdżki 17-osobowym Melexem firmy Furgal, który jest już w posiadaniu parafii i służyć będzie piekarzom oraz pielgrzymom. Szczegóły w centrum pielgrzymkowym.

15. Najbliższe wydarzenia artystyczne:

12.09. (niedziela) - godz. 17.00 - koncert „Ave Maria przez wieki”

w wyk. Koncertowej Orkiestry Dętej Power of Winds oraz solistki Aleksandry Stokłoty (sopran)

14.09. (wtorek) - godz. 16.15 - koncert pieśni pasyjnych w wyk. Zespołu Regionalnego „Piekarskie Klachule”

19.09. (niedziela) - godz. 17.00 - koncert muzyki dawnej w ramach Festiwalu G.G. Gorczyckiego

25.09. (sobota, Kalwaria) - godz. 19.00 - Spektakl słowno-muzyczny „Oratorium Kalwaryjskie” koncert na zakończenie jubileuszu 125-lecia Kalwarii, nowy utwór skomponowany przez dr. Klaudiusza Janię, organistę sanktuarijnego.

Tutaj wszystko się zaczęło...

Wywiad z ks. Proboszczem Mirosławem Godźkiem

ZPW: Księżo Proboszczu nasi czytelnicy, wśród których są zarówno parafianie, jak i pielgrzymi z pewnością niecierpliwie czekają na garść informacji o tym, jak wyglądała kapłańska droga prowadząca do Bazyliki NMP. Prosimy zatem o przybliżenie najważniejszych punktów na jej „trasie”.

MG: Jestem kapłanem dokładnie 30 lat. Początek tej drogi to wizyta w piekarskiej bazylice, która miała miejsce 24 marca 1985 r. Przyjechałem wówczas „na wagary do Panienki”. Usiadłem w trzeciej ławce od końca i rozeznałem, że Bóg powołuje mnie do służby w Kościele. Tutaj zapadła decyzja o rozpoczęciu formacji, która trwała kolejnych 6 lat w seminarium katowickim. Święcenia kapłańskie otrzymałem 11 maja 1991 r. Jako hasło prymicyjne wybrałem słowa: „Teraz więc trwają wiara, nadzieja i miłość, z nich zaś największa jest miłość” (1Kor 13, 13). Po święceniach postugiwałem kolejno w:

1991-1995 par. Podwyższenia Krzyża Świętego i św. Herberta w Katowicach, os. Witosa,

1995-1998 par. św. Szczepana w Katowicach - Bogucicach,

1998-2003 par. św. Jana Chrzyciela w Tychach,

2003-2010 par. WNMP w Katowicach, os. Paderewskiego,

2010-2021 par. św. Wojciecha w Mikołowie.

Pierwsza parafia była rzeczywistością bardzo wymagającą: budujący się kościół, katechizowałem w największej szkole podstawowej w Katowicach. Przygotowywałem trzynaście grup do Pierwszej Komunii św. Tam spotkałem ks. Władysława Nieszporka, który był moim proboszczem, a zarazem wprowadzał mnie w styl życia kapłańskiego kształtując moje podejście do duszpasterstwa. Następnie parafia w Bogucicach, gdzie prowadziłem grupy parafialne, katechizowałem, byłem autorem materiałów katechetyczno-duszpasterskich dla dzieci przygotowujących się do I Komunii św., kapłanem szkoły katolickiej i duszpasterzem nauczycieli. W par. św. Jana Chrzyciela w Tychach byłem moderatorem Ruchu Światło-Życie w parafii i dekanacie Tychy Stare, przygotowywałem młodzież do sakramentu bierzmowania, katechizowałem w Liceum Ekonomicznym i ZDZ, byłem również kierownikiem ośrodka bł. Jan XXIII w Tychach. „Dom Dobroci”, bo tak wszyscy nazywali to miejsce, wówczas obejmował opieką 50 dzieci w wieku szkolnym oraz ich rodziny, dając nowe możliwości i szeroko pojętą pomoc. W 2001 r. obroniłem pracę doktorską z teologii pastoralnej na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie pt. „Kult maryjny w

życiu, twórczości i działalności apostołskiej ks. Franciszka Blachnickiego”.

Kolejny etap mojej posługi to parafia WNMP w Katowicach. Tam pełniłem funkcję kapelana Sióstr, a w latach 2002-2010 byłem także duszpasterzem akademickim wśród studentów DA Granicza w Katowicach. Prowadziłem także zajęcia jako wykładowca etyki na Politechnice Śląskiej. Wreszcie przyszedł czas, kiedy jako kapłan z niemal dwudziestoletnim stażem zostałem mianowany proboszczem i kustoszem w parafii św. Wojciecha w Mikołowie. Byłem również dziekanem dekanatu mikołowskiego oraz wikariuszem biskupim ds. Życia Konsekwentnego. Wygłosiłem 37 sesji rekolekcji parafialnych, 5 misji parafialnych, między innymi w parafii Ducha Świętego w Siemianowicach - Bytkowie. Od wielu lat nagrywam słowo do audycji „U progu dnia” w Radiu Katowice.

ZPW: Pan Bóg bardzo ciekawie splata ludzkie losy... Wspomniał Ksiądz o tym, że zaraz po święceniach spotkał Ksiądz naszego byłego proboszcza ks. Władysława Nieszporka. Czy te pierwsze duszpasterskie doświadczenia ze współpracy w Katowicach są pomocne dzisiaj, kiedy kontynuuje Ksiądz misję podjętą przez swoich piekarskich poprzedników?

MG: W parafii na os. Witosa w Katowicach na początku byliśmy bez proboszcza ponieważ uległ wypadkowi na terenie budowy kościoła, dlatego miałem tak liczne grupy dzieci, które przygotowywałem do I Komunii świętej. Moderowanie parafii przez Proboszcza zawsze wpływa na postawę młodego kapłana, zwłaszcza kiedy ten zostawia wolną rękę na dobre inicjatywy.

ZPW: Ostatni, długi etap kapłańskiej posługi, trwający 11 lat zaprowadził Księdza do Mikołowa, gdzie w par. św. Wojciecha bardzo wiele się w tym czasie zdarzyło. Tam również spotkał Ksiądz kolejne osoby związane z naszym sanktuarium, m.in. byłego piekarskiego wikarego i redaktora niniejszego czasopisma - ks. Marka Leszczyń. Czy spodziewał się Ksiądz, że po tak wytężonej pracy dla społeczności mikołowskiej, nastąpi kolejna zmiana i nowe wyzwanie?

MG: Parafia św. Wojciecha w Mikołowie była bardzo piękną i absorbującą. Czas wypełniony po brzegi różnorodną aktywnością duszpasterską. Wiele bardzo ważnych wydarzeń, między innymi: poświęcenie pomnika św. Wojciecha na mikołowskim rynku z udziałem Prymasa Polski, biskupów, kanoników gremialnych, duchowieństwa, władz samorządowych, wojewódzkich i państwowych. W tym

wydarzeniu wzięło udział ok. 6 tys. wiernych. Koronacja MB Mikołowskiej Matki Miłosierdzia 5 sierpnia 2018 r. Zdjęcia z tego wydarzenia obiegły prawie wszystkie portale chrześcijańskie, a pod nimi widniał z a p i s „chrześcijańska Europa”. Korony i suknie dla Matki B o ż e j Mikołowskiej to

wotum rodzin, parafian i wszystkich pielgrzymów. Ich ogromna ofiarność, zaangażowanie i odpowiedzialność to świadectwo wiary i odpowiedzialności. Mikołów to także współpraca z byłym redaktorem tego czasopisma, ks. Markiem Leszczyną. Podobnie jak w Piekarach, prowadził on redakcję naszego „Adalbertusa” korzystając z doświadczeń jakie zdobywał we współpracy z „Piekarskimi Wieżami”.

ZPW: Dotarliśmy wreszcie do Piekar, gdzie 8 sierpnia odbyła się msza wprowadzająca Księdza na urząd Proboszcza i kustosza Sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej. Czy po pierwszym miesiącu posługi ma Ksiądz już jakieś spostrzeżenia dotyczące zadań stojących przed naszą wspólnotą parafialną?

MG: Parafia Imienia NMP i św. Bartłomieja w Piekarach Śląskich - PIEKARSKA powinna być czytana jako Serce Archidiecezji. Transmisja Mszy św. przez Radio eM. Kalwaria - ŚLĄSKA JEROZOLIMA. Stąd ogromne zadanie dla nas wszystkich, aby Piekary były tętniącym życiem miejscem zbliżania do Boga, gdzie się jeździ i chodzi, czyli PIELGRZYMUJE. Złota Księga - wpis intencji za swoich bliskich - modlitwa wieczysta. Codzienna Msza święta dla Pielgrzymów o godz. 10.00 w naszej bazylice. Stały konfesjonat. Wystawienie Najświętszego Sakramentu - nieustająca modlitwa i spotkanie z Matką Bożą - to ogromne zadanie dla nas na ten czas.

Dla Piekar bardzo ważne jest też połączenie wspólnoty parafialnej i pielgrzymów. Często nie docenia się parafian z powodu natłoku wydarzeń związanych z pielgrzymkami. Oni są często niewidocznym zaczynem każdego dobrego dzieła. Chciałbym w tym miejscu serdecznie podziękować i wyrazić uznanie wszystkim, którzy troszczą się, by codzienność w naszej parafii stanowiła świadectwo umiłowania Boga i Maryi. Byłem urzeczony widząc Piekarzy sprzątających kaplice, Rajski Plac, czy uczestniczących w procesji fatimskiej oraz innych nabożeństwach. Jednocześnie proszę

wszystkich chorych i wiekiem osłabionych parafian o modlitwę i ofiarowanie cierpienia w intencji sanktuarium piekarskiego i wszystkich dzieł duszpasterskich, abyśmy wspólnie odczytali znaki czasu. Bóg Wam zapłać za tę bezcenną obecność i świadectwo!

ZPW: I na koniec chcemy Księdzu pogratulować nominacji otrzymanej po przybyciu do naszej parafii. Został ksiądz włączony do grona kanoników gremialnych Kapituły Archikatedry Chrystusa Króla w Katowicach. Ostatnim proboszczem naszej parafii, zasiadającym w tym gronie (lecz w kapitule archikatedry wrocławskiej) był ks. Paweł Zielonkowski (zm. 1912). Po ponad stu latach parafianie nie są zapewne świadomi kim właściwie jest kanonik i jakie znaczenie ma jego funkcja. Warto też dodać, że w naszym dekanacie do grona kanoników (tzw. honorowych) należy także proboszcz z par. św. Wojciecha w Radzionkowie, ks. dziekan Damian Wojtyczka.

MG: Godność kanonika, jaką otrzymałem stanowi dla mnie jeszcze większe zobowiązanie do współpracy z ks. Arcybiskupem w trosce o wzrost i rozwój Piekarskiego Sanktuarium. Katowicka Kapituła Katedralna została utworzona w 1926 roku. Dawniej było to grono doradcze i mające dość duży udział w kierowaniu diecezją, według obecnych norm prawa kanonicznego stanowi ona kolegium kaptanów, którego zadaniem jest sprawowanie bardziej uroczystych czynności liturgicznych w kościele katedralnym. Obecnie w skład kapituły wchodzi 13 kanoników gremialnych oraz kilkudziesięciu honorowych. Kanonicy mają swój własny strój, który mogą nosić wyłącznie na terenie archidiecezji katowickiej zarówno podczas uroczystych celebracji w kościele katedralnym, jak i podczas celebracji mających miejsce na terenie archidiecezji (czarna sutanna z fioletową obszywką, fioletowymi guzikami, fioletowa pelerynka oraz pierścień i oznaka kanonicka, czyli krzyż na łańcuchu).

ZPW: Drogi Księżo Proboszczu, przed Tobą czas wytężonego działania mającego na celu odbudowanie nadszarpniętych przez trudny czas pandemii relacji pomiędzy wiernymi i duszpasterzami, a także troski o dziedzictwo, jakie nasi przodkowie pozostawili nam w spadku na Piekarskim Wzgórzu. Życzymy Ci wielu darów Ducha Świętego oraz obfitości Bożego błogosławieństwa i opieki Matki Bożej na każdy dzień, byś z radością mógł pełnić powierzony Ci urząd i spotykał na swej drodze samych życzliwych ludzi. Szczęść Boże!

Decydująca jest kapłańska duchowość

Homilia Arcybiskupa Katowickiego wygłoszona podczas wprowadzenia proboszcza parafii Imienia NMP i św. Bartłomieja w Piekarach Śląskich, 8 sierpnia 2021 roku.

1. W dniu rozpoczęcia posługi przez nowego proboszcza w piekarskiej parafii i sanktuarium trzeba podkreślić, iż decydująca w jej podejmowaniu i wypełnianiu jest kapłańska duchowość; rozumienie kapłaństwa jako powołania do szczególnej służby człowiekowi na wzór Chrystusa, który „nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz żeby służyć i dać swoje życie na okup za wielu” (Mk 10,45).

Na wzór proroka Eliasza, który umocniony pokarmem z nieba (podpłomykiem i wodą), słyszy słowa: „wstań, jedź, bo przed tobą długa droga” - i przed Księdzem Proboszczem długa droga posługiwania w tutejszej parafii. Wzmacniaj się więc codziennie już nie podpłomykiem, a chlebem pielgrzymów, Eucharystią, modlitwą, abys wszystkich powierzonych twojej duszpasterskiej trosce - parafian i piekarskich pielgrzymów - odważnie prowadził na Bożą górę Horeb, na spotkanie w wieczerniku, gdzie gromadzą się uczniowie wraz z Matką Jezusa.

2. Proboszcz przewodzi parafii, służąc. Jako duszpasterz powinien być obrazem Jezusa Chrystusa, który przyszedł, aby służyć!

„Jest oczywiste, że w dzisiejszym świecie, właśnie z powodu trudności związanych z wiarą, a także z powodu pluralizmu religijnego, świadectwo uzyskuje pierwszoplanową rolę. Dlatego wszędzie tam, gdzie rozgrywa się jakaś postać «ewangelizacji», a gdzie de facto stawką jest los religii, rozgrywa się ona przede wszystkim na płaszczyźnie świadectwa” (por. Karol Tarnowski, Wywiad Świadectwo bywa potrzebne).

To właśnie tu, w Piekarach Śląskich, w tutejszej parafii i sanktuarium „rozgrywa się” los religii i po części losy Kościoła na Górnym Śląsku, dlatego potrzeba świadectwa.

Księżo Proboszczu! Drodzy Bracia i Siostry! Trzeba budować Kościół - wspólnotę. Budowania Kościoła żywego uczy dziś św. Paweł i prosi: „Nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego”. Przede wszystkim zachęca: „Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci umiłowane, i postępujcie drogą miłości” (Ef 5,1-2a).

Księżo Proboszczu! W tym duchu, idąc „drogą miłości”, trzeba podejmować trzy fundamentalne obowiązki proboszcza i równocześnie kustosa tego sanktuarium.

3. Posługa nauczania.

Zadaniem proboszcza jest głoszenie słowa Bożego. Należy

korzystać z każdej okazji, aby przepowiadać i nauczać. Korzystać trzeba także z tych możliwości działania duszpasterskiego, jakie daje kancelaria parafialna i jakie przynoszą różne wydarzenia losowe, które wymagają wspierającej obecności proboszcza - duszpasterza.

4. Posługa uświęcania.

Nauczanie przygotowuje do owocnego przyjmowania sakramentów św. Według Kodeksu Prawa Kanonicznego uświęcanie parafii przez proboszcza dokonuje się przede wszystkim przez sprawowanie świętej liturgii (kapłański urząd Chrystusa). Jedyną liturgią jest liturgia Eucharystii, zwłaszcza niedzielnej (źródło i szczyt). Raz w tygodniu - w niedzielę - każdy proboszcz ma wyjątkową szansę spotkania z największą liczbą parafian, co powinno mobilizować do odpowiedniego przygotowania wraz z parafialnym zespołem liturgicznym całej liturgii, aby przybliżyła klimat wieczernika; ostatniej wieczery, w której centrum jest Pan.

O treści Eucharystii Sobór Watykański II powiedział, że „w niej zawiera się całe dobro duchowe Kościoła, a mianowicie sam Chrystus, nasza Pascha i chleb żywy, który przez Ciało swoje ożywione i ożywiający Duchem Świętym daje życie ludziom, zapraszając ich i doprowadzając w ten sposób do ofiarowania razem z Nim samych siebie, swojej pracy i wszystkich rzeczy stworzonych” (Dekret o posłudze i życiu kapłanów Presbyterorum ordinis, nr 5).

Niech troską Księdza Proboszcza będzie umacnianie wypracowanej tu tradycji stałego konfesjonatu. I adoracji Najświętszego Sakramentu, by bazylika piekarska promieniowała duchowością i otwartością na każdego człowieka oraz matczyną duchowością Matki Bożej Piekarskiej, Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej, Lekarki. Niech rozwija się tu apostołstwo trzeźwości.

5. Posługa pasterzowania, czyli rządzenia.

Aspekt społeczny kapłańskiej posługi jest dziś ogromnie ważny jako element ewangelizacji. Munus regendi - jako służenie. Konieczna jest znajomość parafii, która rodzi się z wychodzenia ku człowiekowi. Duszpasterstwo statyczne nie wystarcza - trzeba w duchu misyjnym wychodzić naprzeciw, ku wszystkim. Poza tym piekarskie sanktuarium to uświęcone miejsce pielgrzymowania wiernych z parafii archidiecezji katowickiej i nie tylko. Tu każdy pielgrzym

powinien być zauważony, radośnie powitany niejako w Domu Maryi - „przysłony” i matczynym sercem, i ojcowskim.

Księżę Proboszczu! Będą do Ciebie kierowali pytania - jak do Jezusa w Ewangelii: jakie masz plany, co zdasz...? Jakiego dokonasz znaku, abyśmy go widzieli i uwierzyli? Na te pytania i oczekiwania jest tylko jedna odpowiedź: głoszenie Słowa i wiarygodne działanie. Po prostu prowadź do Jezusa, który jest Chlebem życia i zapewnia: „Kto do Mnie przychodzi, nie będzie łaknął; a kto we Mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie” (J 6,35).

I dbaj o to sanktuarium, które jest materialnym znakiem wiary pokoleń Kościoła na Górnym Śląsku. W czerwcu tego roku obchodziliśmy 125-lecie poświęcenia i istnienia piekarskiej Kalwarii. Jej budowa była owocem pasyjnej religijności, religijności związanej z przeżywaniem tajemnicy męki i śmierci naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. I kiedy wspominamy 125. rocznicę poświęcenia piekarskiej Kalwarii, to uświadamiamy sobie materialne i duchowe bogactwo oraz znaczenie tego miejsca modlitwy przeszłych i aktualnych pokoleń. Równocześnie mamy świadomość, że jako odpowiedzialni spadkobiercy i ludzie wiary oraz kultury winniśmy o to dziedzictwo zadbać, aby Kalwaria w perspektywie 100-lecia archidiecezji katowickiej (2025) została wysiłkiem wszystkich diecezjan odnowiona i razem z domem rekolekcyjnym Nazaret

stanowiła miejsce budowania i pogłębiania duchowości mieszkańców Górnego Śląska, co jest niezwykle ważne w perspektywie czekających nas zmian i zapowiadanych przekształceń gospodarczo-społecznych. Chodzi o to, aby kolejne pokolenia w tym sanktuarium i na ścieżkach piekarskiej Kalwarii odnajdywały punkty styczne między życiem Zbawiciela i swoim; by odkrywały, że doświadczenie wspólnoty losowej z jednym Zbawicielem człowieka pomaga odnajdywać cel i sens pielgrzymowania na ziemi.

I, Bracie, wobec ogromu zadań i nowych wyzwań szukaj sprzymierzeńców, wolontariuszy i darczyńców, którzy mogą pomóc Matce Bożej Piekarskiej i Jej miejscu na górnośląskiej ziemi, mogą poświęcić swój czas, a przez to okazać miłość.

Księżę Mirosławie! Twoja postugę, Twoich współpracowników i całą parafialną wspólnotę powierzam Bożej Opatrzności za wstawiennictwem Pani Piekarskiej i św. Jacka. Amen.

Nowi duszpasterze Piekarskiej Bazyliki...

Z dniem 1 września swoją posługę w naszej parafii i sanktuarium rozpoczęło dwóch nowych wikarych: ks. Mateusz Grzonka i ks. Sławomir Tupaj oraz ksiądz spowiednik Szymon Melerowicz. Poniżej przedstawiamy ich sylwetki

Ks. Sławomir Tupaj (św. 13.05.2006)

ur. 12.11.1981 Rydułtowy - par. św. Jerzego

Hasło: „Si amas sequere” - „jeżeli kochasz idź” (św. Augustyn)

Dotychczasowa posługa:

2006-2009 par. MB Piekarskiej - Katowice, Tysiąclecie Górne

2009-2012 par. św. Barbary - Boguszowice, Osiedle

2012-2016 par. św. Wawrzyńca i Antoniego - Ruda Śląska, Wirek

2016-2021 par. Krzyża Świętego - Siemianowice Śląskie

Zainteresowania: turystyka szeroko pojęta (góry, zwiedzanie ciekawych miejsc) dobra książka. Rowerowe wypadki i rekreacyjne bieganie.

Związki z sanktuarium: jak to w życiu każdego kapłana naszej diecezji. Związki sanktuarium od lat kleryckich (kiedy przyjeżdżało się tu zbierać kolektę, potem jako akolita - rozdając Komunię Świętą, jako diakon - na stażu wakacyjnym; wreszcie jako kapłan pełniąc funkcję wikarego - wielokrotnie pielgrzymowałem pieszo na piekarskie wzgórze z kobietami i mężczyznami z Katowic, z Wirku i Siemianowic. Podczas mojego pobytu w Wirku, pielgrzymując z parafianami do Częstochowy - zawsze zatrzymywaliśmy się w Piekarach.

Słowo do czytelników: Wierzę, że będzie to dobry czas wzajemnego wzrastania w wierze, pod czujnym i macierzyńskim spojrzeniem Matki Bożej Piekarskiej.

Opiekun grup: Dzieci Maryi, Oaza Młodzieżowa, Zespół Kameralny Legato, Wieczory modlitewne.

Ks. Mateusz Grzonka (św. 13.05.2017)

ur. 19.06.1992 Świerklany - par. św. Anny

Hasło: „Czym się Panu odplacę za wszystko co mi wyświadczył podniosę kielich zbawienia i wezwę imienia Pana” (Ps 116, 12-13)

Dotychczasowa posługa:

2017-2021 par. NSPJ - Ruda Śląska, Bykowina

Zainteresowania: Nade wszystko moim głównym zainteresowaniem jest zbliżanie się do Boga i pogłębienie z Nim relacji, a także pogłębienie przyjaźni z Maryją i świętymi. Moją pasją jest pielgrzymowanie indywidualne i grupowe. Lubię odwiedzać różne sanktuaria Polski i Europy oraz poznawać historię tych miejsc. Ponadto zawsze interesowałem się sportem, a szczególnie tenisem

stołowym. Wielokrotnie brałem udział w Mistrzostwach Polski kleryków w Tenisie Stołowym, a także dwukrotnie w Mistrzostwach Polski księży w tenisie stołowym. Moimi zainteresowaniami są także historia, szczególnie czasy współczesne.

Słowo do czytelników: Pochodzę ze Świerklan, miejscowości położonej niedaleko Rybnika. Tam też ukończyłem szkołę podstawową i Gimnazjum. Później uczęszczałem do Liceum Ogólnokształcącego w Gogołowej niedaleko Jastrzębia. Swoje powołanie odkryłem w Gimnazjum. Podczas lekcji religii Bóg przemówił do mojego serca. Od tego czasu myśl o byciu księdzem bardzo mocno mi towarzyszyła. W seminarium w Katowicach przez sześć lat formowałem się do kapłaństwa. Jestem księdzem cztery lata. Wielką radość sprawia mi posługa kapłańska. Nie zamieniłbym tej posługi na nic innego. Jest dla mnie wielką radością służyć u Matki Bożej. Liczę na owocną współpracę z parafianami na różnych płaszczyznach i zapraszam do wspólnego działania na rzecz naszej parafii i całego Kościoła.

Związki z sanktuarium: Do Piekar pielgrzymowałem często jako kleryk przede wszystkim na pielgrzymki męskie i żeńskie. Natomiast jako ksiądz przybywałem tu często z grupami parafialnymi z poprzedniej parafii. Często nawiedzałem Sanktuarium prywatnie, aby wyciszyć się i nabrać sił u Matki Bożej do posługi kapłańskiej. W czasie prywatnych pielgrzymek często spacerowałem po kalwarii. Dla mnie to miejsce od zawsze było bardzo ważne.

Opiekun grup: Ministranci, dzieci pierwszokomunijne, Młodzież przed Bierzmowaniem. Straż honorowa NSPJ i Katecheza dorosłych.

Ks. Szymon Melerowicz (św. 14.05.2005)

ur. 15.07.1977 Mikołów, par. Niepokalanego Serca NMP w Łaziskach Dolnych

Hasło: „Powierz Panu swą drogę, zaufaj Mu, a On sam będzie działał”

2005-2008 par. Wniebowzięcia NMP - Wodzisław Śląski,

2008-2013 par. św. Stanisława BM. Bytom,

2013-2014 Wikariat Apostolski św. Józefa Iquitos (misje w Peru)

2015-2021 par. Wniebowzięcia NMP - Katowice

Zainteresowania: muzyka, sport.

Związki z sanktuarium: Pamiętam, że po Wczesnej Komunii

Św. byliśmy na pielgrzymce dziękczynnej na Jasnej Górze i w Piekarach Śląskich, pierwszy raz w życiu zobaczyłem wtedy naszą bazylikę, wspominam też obrazek MB Piekarskiej, który dała mi kiedyś moja babcia i przez cały okres szkoły średniej nosiłem go w portfelu, potem trafił ze mną do seminarium. Gdy byłem wikariuszem na „Sójcym Wzgórzu” w dekanacie piekarskim modliłem się często do MB

Lekarki o zdrowie moje i moich bliskich, robię to nadal.

Słowo do czytelników: Proszę o modlitwę, bym nie zmarnował łaski, którą Bóg mi daje, powołując mnie do służby w naszym sanktuarium.

Opiekun grup: Żywy Różaniec, Krąg Miłosierdzie, AA, Katechezy przedmałżeńskie, Zespół Charytatywny, Franciszkański Zakon Świeckich.

Krystyna Wrodczyk

Kalwaryjskie wędrówki – cz. III

„...pójdziemy drogą krzyżową Mękę Pańską rozważać, za grzechy łzy wylewać, także duszom wiernych zmarłych w czyśćcu pomagać.” (Piekarski Modlitewnik Pasyjny str. 23).

Wielokrotnie już przemierzaliśmy kalwaryjskie ścieżki rozważając drogę krzyżową, co zawsze jest okazją do pogłębienia pasyjnej duchowości, co zawsze zbliża nas do umęczonego Chrystusa i Jego miłości. I oczywiście to jest najważniejsze w naszej wędrówce po kolejnych kaplicach drogi krzyżowej. Jednak, jak było już powiedziane w poprzednich częściach cyklu o kalwaryjskich kaplicach, tym razem, w szczególnym roku - jubileuszowym roku 125 rocznicy poświęcenia Piekarskiej Kalwarii - Śląskiej Jerozolimy, oglądamy kaplice w sensie architektonicznym z odniesieniem do konkretnych miejsc Męki Pańskiej. I niezmiennie pełni szacunku dla naszych przodków podziwiamy ideę, zamysł i oczywiście zrealizowanie tego duchowego testamentu ks. Ficka.

Naszą wędrówkę szlakiem kaplic zaliczanych do Drogi Krzyżowej można by zacząć od stwierdzenia, że ich charakterystyczną cechą są małe drewniane, sporządzone z drzewa oliwnego krzyżyki, w których umieszczono szklaną kapsułkę zawierającą malutki fragment skały, odpowiadającej miejscu drogi krzyżowej Pana Jezusa w Jerozolimie (przywiózł je do Piekar franciszkanin o. Władysław Schneider, który jak pamiętamy sporządził plan Kalwarii). Fakt posiadania pamiątek z miejsca męki Jezusa wywołał wówczas wielkie ożywienie w ruchu pielgrzymkowym. Inną charakterystyczną cechą tych kaplic są pewne elementy architektoniczne, które wyraźnie sugerują, przed którą stacją stoimy.

Pierwszą stacją Drogi Krzyżowej w Piekarach jest Pałac Poncjusza Piłata. Refleksje, historię oraz opis architektoniczny dotyczący tej kaplicy zawarliśmy w pierwszej części tego cyklu dotyczącej pałaców na Piekarskim Wzgórzu. Kaplica II Stacji Drogi Krzyżowej - Przyjęcie Krzyża. Na miejscu kaplicy upamiętniającej nałożenie mierzącego 15 stóp długości nieociosanego krzyża na ramiona Jezusa, prawdopodobnie wcześniej, wybudowana przez ks. Bernarda Purkopa ok. 1880 roku, stała inna kaplica (pod tym samym wezwaniem). Nową

kaplicę wybudowano w 1889 roku na planie krzyża łacińskiego (cecha charakterystyczna kaplic). Wystrój architektoniczny jest bardzo skromny z wyraźnym uwydatnieniem, przy pomocy fryzu, naroży kaplicy, otwory drzwiowe pozbawione są dekoracji. W grupie figur kaplicznych widzimy postać Syna Bożego w cierniowej koronie, a dwaj kaci podtrzymują ramiona krzyża. III Stacja Drogi Krzyżowej - Pierwszy upadek Jezusa. Ta kaplica, wybudowana przed połową stycznia 1889 roku należy do najmniejszych i najskromniejszych budowli. Wzniesiona na planie ośmioboku. Ściany o różnym wykończeniu i wysokości zostały zaplanowane naprzemiennie w ten sposób, że dach zyskał urozmaicone płaszczyzny nakrywające harmonijnie bryłę budowli. Wysokie otwory drzwiowe w sąsiadujących ze sobą ścianach kaplicy (i to też cecha wspólna - dwoje drzwi, które umożliwiają swobodne przejście pielgrzymom) ozdobione są wyrazistym obramieniem, a jedyne okno zdobi ścianę dzięki jasnemu jak pas arkadowy fryzowi dopasowanemu do kształtu ścian kaplicy. We wnętrzu umieszczono zespół figur z piaskowca - dzieło Heinricha Fleige - który przedstawia Jezusa w chwili upadku pod krzyżem, dwóch żołnierzy i kapłana żydowskiego. IV Stacja Drogi Krzyżowej - Spotkanie z Matką Najświętszą. Orowadzając kiedyś grupę młodszych dzieci, kiedy jeszcze staliśmy u podnóża ścieżki prowadzącej w górę do kaplicy, usłyszałam - „o mały kościółek”. I rzeczywiście - ta okazała kaplica wybudowana w 1889 roku, w stylu neogotyckim, ze smukłą wieżą wzniesiona na planie kwadratu przechodzącego w drugiej kondygnacji w ośmiobok - kojarzy się z małą świątynią. Wieloboczna bryła kaplicy została nakryta wielopołaciowym namiotowym dachem ze sterczyną na szczycie. W miejscu tradycyjnego portalu wejściowego umieszczono Pietę - drewnianą rzeźbę przedstawiającą Maryję z martwym Chrystusem na kolanach. We wnętrzu dostrzegamy kontury serca tradycyjnie wyznaczające model budowy kaplic poświęconych Matce Bożej zarys serca w miejscu

domniemanego prezbiterium podkreślają ściany, ze względu na styl gotycki pozbawione krzywizn zastąpionych zarysem trójboku, zaznacza to również sklepienie żebrowe wspierające się na dwóch filarach. W dwudzielnej niszy znajduje się dwuczęściowy zespół figur (autorstwa H. Fleige) „Spotkanie z Matką” - jak widzimy architektoniczny zarys serca kaplicy podkreśla spotkanie dwóch serc - Matki i Jej Syna. Droga krzyżowa prowadzi nas do gotyckiej kaplicy wzniesionej na planie prostokąta z imitacją fasady pozbawionej wejścia, zwieńczoną blankami i imitacją płaskiego ołtarza z wielkim krzyżem. To V Stacja Drogi Krzyżowej - Szymon z Cyreny. We wnętrzu, w miejscu przypominającym apsydę zespół figur wykończonych i sygnowanych przez ucznia H. Fleige - Johanesa Baumeistera z Wrocławia. Udajemy się na północny stok wzgórza Cerekwicy aby spotkać się z następną postacią starającą się ulżyć Chrystusowi w jego męce - VI Stacja - Spotkanie z Weroniką, matroną jerozolimską, która według apokryfów i chrześcijańskich podań stała przy drodze krzyżowej, gdzie podała Jezusowi chustę (sudarium), na której odbiło się Jego Oblicze. Kaplicę zbudowano na planie koła, a do bryły kaplicy nakrytej kopułą zwieńczoną imitacją latarni słupowej ze stojącymi na niej metalowymi kwiatami, dołączono wypukły aneks. Wnętrze kaplicy charakteryzuje się prostymi polichromowanymi powierzchniami ścian, nad mensą ołtarzową umieszczono zespół rzeźb z drzewa lipowego przedstawiający omawianą scenę.

VII Stacja - Drugi upadek Jezusa. Kaplica wzniesiona na planie kwadratu w stylu klasycystycznym ma charakter bramy z dwoma identycznymi portykami w kształcie korynckich kolumn zwieńczonych tympanonami i bogato ozdobionych ornamentami nawiązującymi do antyku. Wnętrze oraz znajdujące się tam figury ozdobiono bogatą polichromią. Kolejna kaplica - VII Stacja - Płaczące niewiasty - to powtórzenie projektu architektonicznego stacji VII z drobnymi zmianami. Wewnątrz zespół figur lipowych obrazujących scenę użalających się niewiast (zespół tych rzeźb kosztował 1.800 marek). Kiedy stajemy przed kolejną kaplicą, jakże wyraźnie trzy smukłe wieżyczki uświadamiają nam treść kolejnej - IX Stacji - Trzeci Upadek Jezusa. Zarys architektoniczny kaplicy wzniesiono na planie ośmioboku, a na wielopołaciowym dachu umieszczono smukłą wieżę zakończoną ażurową latarnią. Dwie dwuczłonowe wieżyczki osadzone na planie kwadratów, nakryte wysokimi hełmami zamykają frontową ścianę. Między nimi znajduje się ozdobny portal zwieńczony kamiennym krzyżem, którego surowiec został przywieziony z Jerozolimy. X Stacja - Obnażenie Jezusa. Kaplica związana z próbą odarcia Jezusa z godności ludzkiej została wybudowana w 1894 roku na planie prostokąta. Wyjątkowość kaplicy podkreśla wysoki, czterospadowy dach ozdobiony metalowymi krzyżami, kaplica kojarzy się z rozbudowaną bramą. Wnętrze, w niszy znajduje się polichromowana płaskorzeźba zespołu figur w drewnianej ramie na kamiennym cokole.

Z treści zachowanego listu ks. Nerlicha do biskupa wrocławskiego z dnia 20 września 1891 roku wynika, że prace przy wznoszeniu omówionych budowli zostały już wykonane. Nie rozpoczęto jeszcze budowy kościoła na szczycie Cerekwicy. Kościół miał powstać z połączenia trzech kaplic drogi krzyżowej i od początku był powodem troski i niepokoju ks. Nerlicha, który obawiał się problemów ze strony administracji niemieckiej mającej zastrzeżenia co do potrzeby wybudowania tak dużego i drugiego już obiektu sakralnego w miejscowości liczącej ok. 10 tys. mieszkańców. W opublikowanych aktach fundacyjnych czytamy uzasadnienie ks. Leopolda: „wielkie to i wspaniałe dzieło uwieńczone ma zostać na samym szczycie wzgórza Cerekwicy budową wspaniałego kościoła o trzech nawach, w którym każda nawa mieścić będzie jedną tajemnicę, to jest: 11, 12 i 13 Stację zwykłej Drogi Krzyżowej. Tak obszerny kościół jest tu koniecznym, bo tutejsza łaskami słynąca Świątynia jest wiele za małą, by pomieścić mogła licznych pielgrzymów, którzy tutaj przybywają.”

Po uzyskaniu niezbędnej zgody władz pruskich, 16 sierpnia 1891 roku wmurowano kamień węgielny pod budowlę zwaną wówczas kościołem Ukrzyżowania. Projekt kościoła w stylu neogotyckim wykonał architekt Juliusz Kapacki. Świątynia swoją bryłą przypomina katedry pozbawione transeptu. Budowla ozdobiona została fryzem arkadowym i innymi ozdobami nawiązującymi do gotyku. W górującej nad kościołem wysmukłej wieży, w jej zasadniczej części z oryginalną fasadą kurtynową, w trzech płycinach fasady wyeksponowano trzy Stacje Drogi Krzyżowej: XI - Przybicie do krzyża, XII - Jezus na krzyżu umiera, XII - Zdjęcie Jezusa z krzyża. Z pewnością niejednokrotnie podziwialiśmy działające na naszą wyobraźnię grupy rzeźb kamiennych tych stacji, są one dziełem sztuki rzeźbiarskiej Heinricha Fleige. Założona na planie kwadratu dwuczłonowa wieża została podzielona arkadowymi fryzami na część zasadniczą zakończoną niską balustradą z czterema sterczynami i część górną w postaci ośmiobocznego członu. Zakończono go metalowym spiczastym dachem zwieńczonym krzyżem, który został tam umieszczony 15 sierpnia 1893 roku. Fasada świątyni koreluje z wnętrzem, którego główną nawę zamyka lekko wyniesione, pięcioboczne prezbiterium z większymi niż w nawach dwudzielnymi oknami - biforiami. Nawy boczne, niższe od nawy głównej, zakończone sklepieniami krzyżowo - żebrowymi, nakryte prostymi dachami. 18 sierpnia 1893 roku ks. Nerlich poświęcił dzwony „od Morcinka z Gnadenfeld”, 29 kwietnia 1895 roku stanął ołtarz główny z obrazem Chrystusa Zbawiciela, dwa ołtarze boczne oraz ambona. Lamy i lichtarze zakupiono u Schlossarka we Wrocławiu, stamtąd też pochodziły organy (z zakładu Stillera). Dawniej w kalwaryjskim kościele można było podziwiać piękną polichromię. Warto też wspomnieć że dzięki staraniom Piekarskiego Bractwa Kalwaryjskiego, które dba o pogłębianie i propagowanie pobożności pasyjnej

pasymnej, od 2019 roku w kościele znajduje się Kopia Cätunu Turyńskiego.

XIV Stacja Złozenie w grobie. Pierwotną kaplicą Grobu Pana Jezusa była kaplica, którą dzisiaj znamy jako Grób Matki Bożej (jest to najstarsza budowla na kalwarii, wzniesiona

przez ks. B. Purkopa ok. 1869r. Nową kaplicę Grobu Pana Jezusa poświęcił ks. P. Zielonkowski 8 lipca 1906 r. w odpust Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny.

Na podstawie: ks. J. Wycisto „Kultowy zespół kalwaryjski...” (2020)

Krystyna Wrodarczyk

Podwójny jubileusz...

Dobiegający końca jubileusz Śląskiej Jerozolimy przypomina także o innym ważnym wydarzeniu w życiu parafii, jakie towarzyszyło wizycie kard. Koppa w Piekarach...

Po wybudowaniu nowego kościoła ciągle jeszcze postugiwano przy ołtarzu pochodzącym ze starego drewnianego kościółka św. Bartłomieja. Ks. Ficek nie zdążył już zrealizować planu wybudowania nowego ołtarza. Dzieło to przejął jego następca ks. Bernard Purkop. Ołtarz, zapłacony tylko z ofiar ludu śląskiego, zamówiono w firmie Karola Feldbacha w Wiedniu. Firma ta sprowadziła potrzebne marmury z Włoch. W lipcu 1878 roku do parafii w Piekarach dotarła z Wiednia część potrzebnego budulca kamiennego. Obawiając się uszkodzenia przesyłek piekarski proboszcz ks. B. Purkop osobiście nadzorował akcję przeladunku z rampy kolejowej na wozy konne, transportu i składowania przesyłki w specjalnie wybudowanej drewnitni koło probostwa. Bardzo pomocni byli „robotnicy zwolnieni z pracy w kopalniach kruszcowych w Szarleju z powodu czynnej akcji wyboru katolickich postów do parlamentu pruskiego”, pomagali też przy przesuwaniu starego, historycznego, drewnianego ołtarza do grobowca ks. Ficka i przygotowaniu wykopów pod fundamenty nowego, masywnego ołtarza.

W sierpniu 1878 roku robotami w kościele przy budowie fundamentów pod nowy marmurowy ołtarz kierował Karol Ogórek z Szarleja (budowniczy Kalwarii). Montażem bloków marmurowych zajmowali się dwaj sprowadzeni do Piekar Włosi, którzy codziennie raczyli się alkoholem, tzw. sznapsem. W czasie montażu kilkunastometrowego ołtarza, ciężkie części marmuru wciągano za pomocą ręcznej windy. W dniu, kiedy jedyny raz proboszcz nie nadzorował prac, rusztowanie z windą zaczęło niebezpiecznie trzeszczeć i odchodzić od pionu. Sprowadzony na miejsce kustosz sanktuarium uklęknął i zaczął się głośno modlić do Matki Bożej Piekarskiej, a w tym czasie bez żadnego szwanku dokończono pracę (informację taką można znaleźć w źródłach archiwalnych).

Uroczystość poświęcenia głównego marmurowego ołtarza przypadła (jak kiedyś zaplanował to ks. Ficek) w święto Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny. 25 marca 1879 roku. Z tej okazji zgromadziło się ok. 60-70 księży. Poświęcenia ołtarza dokonał ks. proboszcz Bernard Purkop w asyście ks. Norberta Bończyka z Bytomia i ks. Józefa Michalskiego z Lipin. Podniosłe kazanie „o silnej jak marmur

wierze Góroślązaków” wygłosił ks. Purkop. Nabożeństwo uświetniła orkiestra kościelna. Na ołtarzu umieszczono duże i ciężkie posągi św. Bartłomieja, patrona starego kościoła oraz św. Bernarda - czciciela Najświętszej Maryi Panny. Ołtarz kosztował 16 000 talarów, tj. 48 000 marek niemieckich. Z okazji tej uroczystości powstała jedna z licznych pieśni piekarskich z incipitem „Już nasze oczy zobaczyły dzieło”. Utwór zawiera skróconą historię budowy kościoła i zasługi ks. Ficka. Na pamiątkę poświęcenia ołtarza, późniejszy kościelny i równocześnie działacz społeczny Tomasz Nowak napisał wiersz liczący 18 zwrotek.

Samo poświęcenie nie było jednak ostatnim aktem liturgicznym, jaki wedle ówczesnych przepisów należało przeprowadzić, aby móc w pełni zrealizować i zakończyć dzieło budowy najważniejszego elementu wyposażenia kościelnego, jakim jest ołtarz. Jak wspominałam wyżej, podczas uroczystości związanych z poświęceniem Kalwarii i związanego z tym pobytem w Piekarach kardynała ks. biskupa Georga Koppa dokonano konsekracji głównego ołtarza. Kardynał przybył do Piekar 18 czerwca 1896 roku o godzinie 18. Po uroczystych powitaniach, zarówno przez władze kościelne jak i świeckie władze Szarleja i Piekar oraz tłumnie zgromadzony lud, odbyły się nieszpory. Po błogostawieństwie sakramentalnym wierni wysłuchali ostatniego kazania misyjnego (misje rozpoczęły się 10 czerwca), a potem na południowej stronie kościoła wzniesiono krzyż misyjny. Następnego dnia - 19 czerwca, rano, kardynał książę biskup Georg Kopp po wprowadzeniu do kościoła konsekrował ołtarz główny. Kardynał odprawił mszę św. i udzielił sakramentu bierzmowania 6383 osobom z Piekar, Szarleja, Józefki, kolonii Nowy Dwór i Woźnik. Dzień poprzedzający poświęcenie Kalwarii kardynał spędził na udzieleniu sakramentu bierzmowania ok. 2000 wiernym z Kamienia, Wielkiej Dąbrówki, Woźnik i Żyglina. Po południu gościł w zamku hrabiego Gwidona Henckel von Donnersmarcka. Wieczorem na cześć kardynała odbył się pochód z pochodniami, podczas którego wystąpiła orkiestra nauczycieli. A w tym czasie i przez całą noc Kalwaria była rozświetlona dzięki specjalnej iluminacji.

Na podstawie: Ks. J. Wycisto „Kronika dziejów...” oraz „Gość Niedzielny” nr 13, str. 18.

Spektakl słowno-muzyczny „Oratorium Kalwaryjskie” (1896-2021)

Już dziś serdecznie zapraszamy do kościoła kalwaryjskiego w sobotę 25 września na uroczyste zakończenie obchodów jubileuszowych 125-lecia Konsekracji Kalwarii Piekarskiej.

Tego dnia odprawiona zostanie dziękczynna msza święta o godz. 18.00, a następnie wierni będą mieli możliwość wystuchania spektaklu słowno-muzycznego „Oratorium Kalwaryjskiego”. Dzieło to zostało stworzone jako wyraz dziękczynienia wyrażonego Bogu za 125 lat istnienia Śląskiej Jerozolimy, która stanowi miejsce wytchnienia i modlitwy dla piekarzan i rzesz pątników przybywających, by pokłonić się Królowej Śląska.

By lepiej zrozumieć przekaz tego utworu, przybliżmy najpierw nieco formę, w jakiej został on skomponowany. Słowo oratorium z jednej strony służy określeniu formy muzycznej, a z drugiej odnosi się do nazwy pomieszczenia służącego modlitwie. Z łacińskiego „oratio” - znaczy modlitwa. Oratoria były budowane w niedalekiej odległości od kościołów i służyły mniejszym grupkom do gromadzenia się i rozważania Słowa Bożego. Z czasem - szczególnie w okresie renesansu w oratoriach zaczęto wykonywać spektakle słowno-muzyczne o tematyce religijnej. Miały one charakter para liturgiczny, a używane w nich teksty często oparte były na apokryfach, dlatego nie mogły być wykonywane w świątyniach. Ze względu na małą ilość miejsca nie było mowy o żadnej formie ruchu scenicznego, który możemy odnaleźć chociażby w późniejszej operze. Spektakle o tematyce religijnej z czasem nazywano tak samo jak pomieszczenia, w których je wykonywano, czyli oratoriami. Dzisiejsze oratoria to formy wokально-instrumentalne, zazwyczaj z dużym aparatem wykonawczym. Składają się z części chóralnych, solistycznych, ale także łączących te dwa źródła we

wspólnym brzmieniu.

Inspiracją do napisania „Oratorium Kalwaryjskiego” był archaiczny tekst zawarty w książce wydanej przez naszą parafię autorstwa ks. prof. Janusza Wyciśło. Czytając kolejne strofy, bardzo chciałem ożywić ów wiersz poprzez ilustrację muzyczną. Tekst pochodzi z okresu budowy kalwarii i stanowi swoistą klamrę łączącą czasy konsekracji zespołu kaplic z wydarzeniami nam współczesnymi. Usłyszymy w nowych aranżacjach dwie pieśni zawarte w „Obchodach Kalwaryjskich”, a mianowicie pierwszą oraz ostatnią. Autorem pozostałych tekstów tegoż oratorium jest Jan Drechsler - poeta pochodzący z niedalekich Zbrostawic. Jest w nich zawarty wierszowy opis kalwarii a także myśli refleksyjne, które bardzo często pojawiają się u pątników piekarskich podczas obchodów drózek kalwaryjskich i różańcowych.

W spektaklu wystąpią zarówno muzycy, jak i śpiewacy: Koncertowa Orkiestra Dęta „POWER OF WINDS”, która będzie akompaniować trzem chórom oraz solistom. Zaproszone chóry to: Chór „Halka” z Piekar - Kozłowej Góry, przygotowanym przez panią Ninę Guzy, Chór Św. Cecylii przy Bazylice przygotowany przez panią Iwonę Bańską oraz Kameralny Chór „Legato” przygotowany przez panią Annę Kotulską. Części solowe zaśpiewają: Magdalena Meisel oraz Ireneusz Miczka. Dzieło to zawiera utwory zarówno w konwencji gospelowej, jak i stylizowane na muzykę dawną, co powoduje, że każdy słuchacz znajdzie brzmienia bliskie swemu sercu.

Patronat honorowy nad wydarzeniem objęli: ks. Arcybiskup Wiktor Skworc, Kustosz Piekarskiego Sanktuarium ks. dr Mirosław Godziek oraz Prezydent Miasta Piekary Śląskie pani Sława Umińska - Duraj.

Z parafialnej kroniki

czerwiec - sierpień 2021

3 czerwca Uroczystość Bożego Ciała miała szczególnie przebieg, gdyż z uwagi na jubileusz 125-lecia Kalwarii, procesja objęła ołtarze usytuowane na jej terenie. Pierwszy znajdował się w kaplicy św. Rafała na Rajskim Placu (s. Boromeuszki), kolejne przy krzyżu od ul. Popietuszki (Mężczyźni św. Józefa i Wieczernik), przy Grobie Maryi (Domowy Kościół) oraz przed kościołem kalwaryjskim (Bractwo Kalwaryjskie). Procesja rozpoczęła się mszą świętą o godz. 9.00. Wypadła msza o godz. 10.30 w bazylice, a w jej miejsce odprawiono mszę przed kościołem kalwaryjskim bezpośrednio po procesji. Pogoda dopisała, dlatego ołtarz ustawiono przed kościołem. Dzięki temu wierni mogli kontemplować tajemnicę krzyżowej ofiary Chrystusa uobecniłą w eucharystii i wyrażoną pięknymi zespołami figur zdobiących fasadę kościelną. W oktawie Bożego Ciała odprawiano procesję w ramach nabożeństw o godz. 17.30.

6 czerwca homilię głosił ks. Jacek Kocur, rodem z naszej archidiecezji, obecnie posługujący we Lwowie w par. św. Michała Archanioła. Po mszy świętej zebrał ofiary na potrzeby swojej wspólnoty.

10 czerwca o godz. 10 w kaplicy kurii metropolitalnej w Katowicach wręczono dekrety proboszczowskie: obecny kustosz sanktuarium został skierowany z dniem 1 sierpnia do par. św. Jana Sarkandra w Bańgowie, a jego miejsce zajmie ks. dr Mirosław Godziek, obecny proboszcz par. św. Wojciecha w Mikołowie. Dekret nominacyjny otrzymał także ks. Tomasz Nowak, który został ustanowiony administratorem par. św. Ap. Filipa i Jakuba w Żorach.

11 czerwca w uroczystość NSPJ podobnie jak 100 lat wcześniej, zarówno Episkopat Polski, jak i ks. Proboszcz K. Fulek dokonali aktu poświęcenia parafii Sercu Jezusowemu. Modlitwę odmówiono w ramach nabożeństwa o godz. 17.30.

13 czerwca rozpoczęły się tygodniowe misje święte prowadzone przez księży misjonarzy św. Rodziny: Grzegorza Chrapłę i Janusza Jezuska. Bogaty program misyjny zaowocował licznym udziałem wiernych. Odprawiano w tych dniach dodatkową mszę świętą o godz. 20.00. W poniedziałek, wtorek i środę głoszone były nauki stanowe (kobiety, mężczyźni, młodzież). Specjalne spotkania wyznaczone zostały dla dzieci w wieku szkolnym. Swoją dzień przeżywali chorzy, którzy mieli możliwość przystąpienia do sakramentu namaszczenia chorych. Pięknym akcentem było nabożeństwo połączone z intronizacją obrazów św. Rodziny

do domów piekarskich parafian, a także poświęcenie krzyży, na które misjonarze nałożyli specjalny odpust na godzinę śmierci, zachęcając by te symbole zbawienia zawiesić nad głównym wejściem do domu oraz w mieszkaniach osób chorych. Podkreślano przy tym wyraźnie konieczność nieustannej troski, aby być przygotowanym na spotkanie z Chrystusem w wieczności, które może nastąpić gdy najmniej się z tego spodziewamy.

20 czerwca nabożeństwem przy krzyżu misyjnym na Rajskim Palcu, gdzie zawisła nowa tablica przypominająca o misjach parafialnych, zakończyły się 8-dniowe ćwiczenia duchowe, w których wzięło wielu parafian i pielgrzymów powracających do regularnego życia sakramentalnego po trudnych miesiącach pandemii. Dzisiaj także w całej Polsce przestała obowiązywać dyspensa od obowiązku udziału w niedzielnej mszy świętej. O godz. 10.30 mszę sprawował ks. abp Wiktor Skworec, który przybył do bazyliki, aby modlić się w intencji wszystkich budowniczych, dobrodziejów oraz fundatorów Piekarskiej Kalwarii, a także za członków Piekarskiego Bractwa Kalwaryjskiego z okazji przypadającej kolejnego dnia 125 rocznicy konsekracji kościoła i kalwarii. W homilii podkreślił, że podobnie jak przed laty misje święte stały się wyznacznikiem odnowy serc i dały impuls do większej troski o dziedzictwo przodków, którzy ofiarnie wznosili kościół kalwaryjski oraz otaczającego go kaplice. Zaznaczył, że w perspektywie powstania Domu NAZARET oraz nadchodzącego jubileuszu 100-lecia (archi)diecezji katowickiej konieczna jest wzmożona praca nad pozyskaniem funduszy dla odnowy Kalwarii. Przypomni również, że kalwaria to wzornik tego rodzaju kompleksów nie tylko w Polsce, ale i na świecie. Stąd należy zadbać, aby pielęgnowana na niej pobożność ludowa mogła przybliżyć wiernych coraz mocniej do Chrystusa Ukrzyżowanego. Mszę zakończono śpiewem „Te Deum” oraz „Matko Piekarska”.

O godz. 17.00 w kościele kalwaryjskim odbył się kolejny koncert charytatywny. Wziął w nim udział chór „Polonia Harmonia” z Piekar Śląskich.

21 czerwca dokładnie 125 lat minęło od dnia konsekracji Kalwarii. Do wydarzenia tego nawiązał ks. Proboszcz podczas mszy o godz. 10.00 przypominając, że wówczas przeciwieństwie do bieżących niezwykle upalnych warunków atmosferycznych, padał rzęsy deszcz. Mimo takiej pogody Kalwarię wypełnili wierni, uczestniczący

w niemal trzygodzinnej eucharystii, której przewodniczył kard. Georg Kopp. Wiele lat po tym wydarzeniu, 21 czerwca 1983 roku miało miejsce inne ważne wydarzenie: koronacja przez Jana Pawła II na Górze Świętej Anny obrazu MB Opolskiej wywiezionego z Piekar w roku 1702. Ta zbieżność dat ukazuje, jak historia pokoleń łączy się i splata przeróżne zdawać by się mogło dramatyczne decyzje w piękną opowieść, odstawiając geniusz Bożego zamysłu.

Panteon Górnośląski przygotował specjalną wystawę przedstawiającą historię życia Sługi Bożego ks. kard. Augusta Hlonda, pierwszego biskupa katowickiego i Prymasa Polski, wielkiego orędownika Sanktuarium Piekarskiego i propagatora kultu maryjnego. Wystawę udostępniono w bazylice do 5 lipca.

25 czerwca po Mszy św. o godz. 10.00 odmówiono różaniec w intencji pokoju na świecie i w ludzkich sercach, a także rozpoczęto adorację Jezusa Eucharystycznego w Monstrancji Pokoju. Modlitwa trwała do godz. 18.00. Odbyła się ona w 40 rocznicę objawień MB w Medjugorje. Zakończono prace inwentaryzacyjne pod kier. dr Joanny Utzig (UJ w Krakowie) związane z opisem witraży powstałych do 1945 roku, znajdujących się w sanktuarium, a stanowiące część projektu badawczego obejmującego kolejno wszystkie diecezje w Polsce. Wyniki kwerendy zostaną udostępnione w formie książkowej w roku 2023. Wśród dokumentów znajdujących się w archiwum parafialnym znalezione zostały m.in. projekty niezrealizowanych witraży oraz zamówienia na przeszklenia okienne zleczone pracowni w Berlinie, które nigdy nie dotarły do Piekar. Zbadano także pochodzenie witraży w kościele kalwaryjskim, identyfikując je jako pochodzące z dwóch różnych wrocławskich pracowni.

27 czerwca o godz. 17.00 odbył się wieczór artystyczny połączony z aukcją prac malarskich, rzeźbiarskich i fotograficznych, z których środki zostaną przekazane na potrzeby renowacji kalwarii. W aukcji wzięło udział prawie 40 prac wykonanych w sporej części przez piekarzan, w tym przez członków grupy „Flek”, a także przez pochodzącą z naszej parafii Katarzynę Fabiańczyk. Pięknie prezentowały się również nostalgiczne fotografie autorstwa Artura Ślęzaka. Spotkanie poprowadzili Anna Jurzyca i Marcin Miszuda. Kolejne aukcje przeplatały wiersze, piosenki religijne i muzyka wykonana przez duet wokalny-instrumentalny z Tychów. Większość prac znalazła nabywców.

Przez najbliższe dwa miesiące swoje wakacyjne staże duszpasterskie odbywać będą w naszym sanktuarium diakoni, którzy przyjęli święcenia w bieżącym roku: Marcin Zawojak, Łukasz Płaczek, Grzegorz Margalski, Mikołaj Kupka, Daniel Stolarz, Marcin Głabek, Patryk Dawid.

4 lipca w pierwszą niedzielę lipca obchodzono w sanktuarium odpust ku czci Nawiedzenia NMP. W tym dniu przybyli do Piekar pielgrzymi z Tarnowskich Gór, a także z

Bytomia - Miechowic, z Suchej Góry, z Przelajki. W program odpustu wpisały się sobotnie obchody kalwaryjskie, odprawiane o nowej porze, tj. o godz. 10.45, a także niedzielne obchody różańcowe z figurą MB Fatimskiej, zakończone nieszporami maryjnymi w bazylice.

17 lipca w trzecią niedzielę lipca przypadł odpust ku czci MB Szkaplerznej. Wpisały się w niego obchody kalwaryjskie i różańcowe. Wierni obecni na nieszporach mogli przyjąć szkaplerz. Sanktuarium nawiedzili pielgrzymi z parafii św. Wojciecha w Radzionkowie, a dzień wcześniej przybyli wierni z kilku parafii w Rudzie Śląskiej. Były to pielgrzymki ślubowane.

25 lipca z inicjatywy papieża Franciszka obchodzony był pierwszy światowy dzień Dziadków i Osób Starszych. Z tej okazji odczytany został specjalny list Ojca świętego zachęcający do troski o ludzi starszych, a zarazem do korzystania z ich bogatego doświadczenia życiowego i głębokiej pobożności. Mszę świętą o godz. 10.30 celebrował ks. Proboszcz, który przypomniał, że 25 lipca to w bieżącym roku kulminacyjny moment obchodów tzw. Roku Komposteliańskiego. Zaznaczył, że Piekary łączą się w tym dniu z pielgrzymami zgromadzonymi u św. Jakuba w Santiago de Compostela i zachęcił do pielgrzymowania drogą Via Regia przebiegającą przez Piekary. W tym dniu z okazji wspomnienia św. Krzysztofa, patrona kierowców po nieszporach pobłogosławiono samochody oraz ich właścicieli. Sanktuarium nawiedzili pielgrzymi z par. WNMP w Rojcy ze swoim duszpasterzem, ks. Adrianem. W minionych dniach zakończono rozbiórkę budynku starego domu pielgrzyma wraz z przyległymi do niego zabudowaniami. Tym samym budowa Domu NAZARET wkroczyła w kolejny etap.

28 lipca na Jasnej Górze odbył się tradycyjny Dzień Piekarski. Wyjechało na niego ponad 100 parafian zapisanych na wspólną podróż autokarem, a także liczni pielgrzymi indywidualni. Spotkanie przygotował i poprowadził ks. Marek Fenisz. O godz. 9.30 wierni spotkali się na mszy świętej w Kaplicy Cudownego Obrazu. Następnie odprawili drogę krzyżową, a po niej udali się do auli św. Jana Pawła II. Część oficjalna zakończyła się o godz. 16. Komu siły na to pozwalały, pozostał jeszcze na Apelu Jasnogórskim o godz. 21.00. W tym roku, podobnie jak w poprzednim nie odbyła się pielgrzymka piesza. Tę formę wspólnej modlitwy podjęli jednak Mężczyźni św. Józefa, którzy w mniejszym gronie udali się na początku sierpnia do MB Częstochowskiej.

30 lipca podczas mszy świętej o godz. 18.00 dziękowaliśmy za posługę w Piekarskim Sanktuarium ks. Krzysztofa Fulka oraz ks. Tomasza Nowaka. Ks. Tomasz podzielił się refleksją, że Piekarska Bazylika była jego pierwszą parafią, gdzie jako diakon poznawał piękno kapłaństwa, udzielał pierwszego chrztu, odprowadzał zmarłych na cmentarz, a także błogosławił pielgrzymów i głosił swoje pierwsze homilie. Po 21 latach od tego wydarzenia i drugim spotkaniu

z piekarskimi parafianami, które kończy się wraz z jego przejściem do Żor, podziękował, że codziennie będąc w Piekarach mógł cieszyć się widokiem wielu ludzi pragnących przyjąć do serca Jezusa, a także pojednać się z Nim w sakramencie pokuty.

1 sierpnia w tym dniu obchodzono (z racji przypadającego kolejnego dnia liturgicznego wspomnienia) odpust ku czci MB Anielskiej, zwany odpustem Porcjunkuli. Odpust jak zwykle ubogaciły obchody kalwaryjskie oraz różańcowe z udziałem orkiestry. Sierpień obchodzony jako miesiąc abstynencji i trzeźwości związany jest z zachętą do wpisywania się do Księgi Trzeźwości, wyłożonej na ołtarzu św. Józefa. Już podczas wieczornej sobotniej mszy świętej ks. Henryk Jończyk powitał nowego Proboszcza ks. dr. Mirosława Godźka, który złożył Matce Bożej, jak sam zaznaczył: „specjalnie dla niej przygotowany” bukiet białych róż jako znak wdzięczności za zleconą mu misję duszpasterzowania w Piekarach, w miejscu które jest szczególnie wybrane przez Boga i Jego matkę.

6 sierpnia nasze sanktuarium odwiedziła 8-osobowa grupa biegaczy, którzy wyruszyli w drogę śladami św. Maksymiliana Marii Kolbego. Nietypowa pielgrzymka pomyślana została jako sztafeta mająca na celu uczczenie 80 rocznicy męczeńskiej śmierci świętego, którego wspomnienie przypada 14 sierpnia. Biegacze pragną przemierzyć trasę pomiędzy Kaliszem, a Oświęcimiem, gdzie zamordowany został św. Maksymilian. W specjalnej pałeczce przekazywanej w drodze znajdują się intencje złożone przez diecezjan, które omadlane są w czasie drogi. Pielgrzymi skorzystali z noclegu w salkach parafialnych.

8 sierpnia podczas mszy świętej o godz. 10.30 miało miejsce liturgiczne wprowadzenie na urząd nowego Proboszcza ks. dr. Mirosława Godźka. Mszy świętej przewodniczył ks. abp Wiktor Skworec. W koncelebrze uczestniczył dziekan ks. kan. Damian Wojtyczka oraz ekonom archidiecezji ks. Damian Suszka i ks. Mariusz Pacwa. Obecni byli również przedstawiciele władz samorządowych Piekar Śląskich i Mikołowa. Przedstawiciele Bazyliki św. Wojciecha w Mikołowie złożyli w darze dla Sanktuarium obraz patrona swojej świątyni. Na zakończenie mszy ks. Arcybiskup ogłosił, że ks. Proboszcz został włączony do grona kanoników gremialnych kapituły Archikatedry Chrystusa Króla w Katowicach. To wyróżnienie, które od ponad stu lat nie było nadane piekarskim proboszczom. Ostatnim kapłanem w naszej parafii, jaki go otrzymał był ks. Paweł Zielonkowski.

13 sierpnia obchodzono kolejny dzień fatimski. Nadano mu nową formułę poprzez zmianę układu wieczornego nabożeństwa. O godz. 19 ks. Proboszcz odmówił różaniec z kościele kalwaryjskim, a następnie wyruszyła procesja ze świecami, z figurą Matki Bożej oraz z udziałem orkiestry do bazyliki, gdzie odprawiono mszę świętą o pokój na świecie i nawrócenie grzeszników. Na wieczór modlitewny przybyło bardzo wielu parafian i pielgrzymów.

14 sierpnia w wigilię Uroczystości Wniebowzięcia NMP o godz. 16 odprawiono w bazylice nabożeństwo Słowa Bożego, po którym wyruszyła procesja na kalwarię z figurą MB Zaśniętej. Odmówiono część radosną różańca i zakończono ją przy Grobie Maryi. Ksiądz Proboszcz podziękował wówczas wszystkim opiekunom kaplic za ich bezinteresowną pomoc i zaangażowanie w troskę o piękno ŚLĄSKIEJ JEROZOLIMY.

15 sierpnia przypadała 96 rocznica koronacji Obrazu MB Piekarskiej. Przez cały dzień można było się modlić przed figurą MB Wniebowziętej w kaplicy św. Rafała, która następnie uczestniczyła w obchodach różańcowych na Kalwarii. Na zakończenie modlitwy wyznaczonej przez pięć tajemnic chwalebnych przy dźwięku fanfar ks. Proboszcz dokonał symbolicznego ukoronowania figury. W nabożeństwie uczestniczyły dzieci w śląskich strojach. Wspólną wędrówkę zwieńczyła procesja do bazyliki, gdzie odprawiono nieszpory maryjne. Po każdej mszy błogostawiono zioła i kwiaty.

21 sierpnia pod Kopcem Wyzwolenia odbyły się obchody Święta Wojska Polskiego. W ramach tego wydarzenia o godz. 10.00 odprawiona została msza święta w intencji Ojczyzny i Wojska Polskiego z udziałem Wojskowej Asysty Honorowej 34. Śląskiego Dywizjonu Rakietowego Obrony Powietrznej w Bytomiu. Przewodniczył jej ks. kanonik płk Zenon Pawelak, a koncelebrowali ją: ks. dr. Mirosław Godziek, ks. Andrzej Kos, ks. mjr Przemysław Tur, ks. Joachim Gondro, ks. ppor SG Artur Suska oraz ks. Michał Nicpoń. O oprawę muzyczną zadbały Chór "Halka" i Górnicza Orkiestra Dęta "Piekary-Julian" pod batutą Antoniego Majchrzyka.

22 sierpnia przeżywaliśmy kolejną pielgrzymkę kobiet i dziewcząt do MB Piekarskiej, a zarazem 172 rocznicę konsekracji bazyliki. W niezwykle pięknej atmosferze, w pełnym słońcu do sanktuarium przybyły liczne pątniczki, które oprócz udziału we mszy św. pod przewodnictwem bp. Toruńskiego Wiesława Śmigła udały się także na obchód drózek kalwaryjskich. Oblężenie przeżywała kaplica gradusów, gdzie kobiety na kolanach przeszły po tzw. Świętych Schodach. Ta forma pokutnej modlitwy była wspaniałym znakiem umiłowania do tradycji przodków, którzy zadbali o obecność Gradusów na naszej Kalwarii. Program pielgrzymki obejmował również nieszpory maryjne, którym przewodniczył bp Mirosław Gucwa z Afryki. Po przybyciu do bazyliki na wiernych czekała miła niespodzianka ze strony nowego kustosza sanktuarium w postaci Piekarskich Różańców, które każdy z obecnych mógł zabrać ze sobą do domu na znak łączy z domem Królowej Śląska.

27 sierpnia w czasie mszy o godz. 18 pożegnaliśmy kapłanów kończących postugę w bazylice, a także powitaliśmy nowych. W tym dniu rozstaliśmy się z ks. Piotrem Andrzejakiem (skierowany do par. NSPJ w Rudzie Śląskiej) oraz ks. Markiem Feniszem (podejmujący służbę w par. NSPJ i św. Jana Bosko w Katowicach-Piotrowicach).

Statystyka parafialna

ŚLUBY

1. Świder Karolina - Budzowski Marcin
2. Nolewajka Aleksandra - Kopiec Szymon
3. Korajda (Kowalska) Agnieszka - Kuźlik Maciej
4. Szotłys Bogna - Brzezowski Łukasz
5. Hanak Barbara - Mitrenga Adam
6. Skutela Martyna - Stachoń Łukasz
7. Mann Aneta - Kot Krzysztof
8. Fron Marta - Kłosowski Łukasz
9. Kołodziejska (Pyrk) Katarzyna - Kołodziejski Rafał
10. Kotwicka Marlena - Dybka Maciej
11. Nocuń Monika - Jakubowski Remigiusz
12. Sobala Dominika - Zając Dariusz
13. Majewska (Małota) Bogna - Majewski Piotr
14. Hansel (Slotosz) Marta - Hansel Fabian
15. Ciemięga Anna - Stanik Mateusz
16. Szewczyk Barbara - Skrzypiec Wojciech
17. Iskra Stephanie - Wajchert Artur
18. Grajcar-Wieczorek Krystyna - Wieczorek Henryk
19. Dikta Monika - Szcypka Patryk
20. Wójcik Monika - Franielczyk Michał
21. Łabędzka (Nawrat) Katarzyna - Łabędzki Rafał
22. Schneider Nikola - Łaszczewski Adrian
23. Ruszewska Sonia - Kowalik Bartosz

ROCZKI

1. Dendek Wojciech
2. Kamińska Kaja
3. Wtóczyk Lena
4. Piechaczek Franciszek
5. Gałka Aurelia
6. Zorychta Maksymilian
7. Nowak Borys
8. Zorychta Tomasz
9. Ficek Jakub
10. Jędrzejczak Maksymilian
11. Jonczyk Blanka
12. Porcek Jakub
13. Rozpłoch Florian

CHRZTY

1. Bazan Aleksander (dopetnienie)
2. Dobrzyń Leon
3. Pudlik Hanna
4. Wyrwalec Antonina
5. Wyszyński Antoni
6. Jania Marta
7. Chuchro Jakub
8. Wyderka Zofia
9. Piechaczek Piotr
10. Marker Lilianna
11. Morawiec Stanisław
12. Koza Leon
13. Płonka Antoni
14. Podzimski Michał
15. Podzimski Paweł
16. Kinder Olivia
17. Kolenda Maciej
18. Kawa Maksymilian
19. Błaziejewski Leon
20. Koszowska Iga
21. Senik Jerzy
22. Zgoda Laura
23. Wiśniewska Łucja

POGRZEBY

1. Kryjak Krystyna, l. 72
2. Popielawski Henryk, l. 90
3. Nizioł Andrzej, l. 65
4. Witkowicz Julian, l. 93
5. Holewa Urszula, l. 72
6. Skop Paweł, l. 38
7. Długosz Janina, l. 74
8. Rabsztyn Mieczysław, l. 85
9. Kołeczko Jerzy, l. 68
10. Dothaniuk Adam, l. 88
11. Popanda Rudolf, l. 76
12. Sikora Ginter, l. 86
13. Markusik Urszula, l. 81
14. Papaja Andrzej, l. 67
15. Ziob Maria, l. 85
16. Przewoźnik Urszula, l. 74
17. Pluszczyk Aniela, l. 94
18. Paruzel Damian, l. 64
19. Segert Adam, l. 52
20. Baryła Czesław, l. 57
21. Guzy-Bartoszek Irena, l. 67
22. Swoboda Magdalena, l. 88
23. Gorzędowski Eugeniusz, l. 85
24. Czernecki Henryk, l. 65
25. Nowak Lidia, l. 96

Podziękowanie

**dla Księdza Proboszcza
Krzysztofa Fulka
za trzyletnią posługę
w Piekarskim Sanktuarium
oraz dla spowiednika
ks. Tomasza Nowaka
i księży wikariuszy:
ks. Piotra Andrzejaka
ks. Marka Fenisza
za wspólną drogę
z Maryją do Jezusa**

składa Rada Parafialna

